

tasub vaeva näha

KAJA KURG

mõne tunni veenõus, et end korralikult vett täis imeda.

“Kindlasti peab enne istutamist vees hoidma paljasjuurseid istikuid. Aga suures, 3–5-liitrisel potis olevat taime üldjuhul leotada pole vaja, kui muld potis on niiske – selle võib kohe ära istutada. Lähikui- vanud juurepall tuleb enne muidugi likku panna,” annab roosikasvata- ja näpunäiteid.

Väikese roositaime istutamise nipid

Meie istikud on veel väikesed, sellepärast istutab Ester need veidi teisiti kui muidu: “Pookekoht peab jääma umbes 10 sentimeetri sügavusele, väike taim mattuks aga sel juhul peaaegu täielikult mulla sisse. Seepärast katan pookekoha esialgu vaid kergelt ning mullapind istutusaugus jääbki kümnekond sentimeetrit madalamaks.

Suvega viskavad varred 30–40 sentimeetrit juurde ning augustis ajab taim kindlasti ka mõned uued võrsed. Sügisel muldan roosi üles, kevadel mulda ei eemalda, ja pookekoht ongi õigel sügavusel.”

Kastke korralikult, nii et ujub

Ester sobitab istiku augu keskele ja Jüri puistab kotist selle ümber mulda. Kui juurepall on mullaga ümbristetud, tuleb see kindlalt paika suruda. Seejärel läheb auku ämbritäis vett. Roositaim istub nüüd nagu keset järvekest, mis aeglaselt madalamaks vajub.

“Nii palju kui vett auku mahub, nii palju valage. Vesi viib mulla tiheidalt juurte ümber ja mulla sisse ei jää tühikuid. Pole midagi paha, kui taim veidi liguneb, liigne vesi kaob pinnasesse. Roos ammutab end korralikult vett täis ja saab ilusasti kasvama hakata,” ütleb Jüri.

Kui vesi on mulda imunud, tuleb istutusaugu veel veidi mulda lisada. Ja ongi valmis.

Lõpuks pistab Ester taime kõrvalle ka sildi sordi nimega. “Inimesed viskavad tihti pärast istutamist sordilipiku minema või ei kirjuta nime üles. See on suur viga. Pean sageli kuulma kurtmist: mul on üks ilus

Pookekoht peab jääma umbes 10 cm sügavusele mulla sisse.

roos, aga ta ei õitse ja ei taha kuidagi kõrgemaks kasvada, mis tal viga on? Kui küsin sordi nime, siis seda ei teata. Nii on väga keeruline aidata, kui ei tea, kas tegu on pinnakatja, teehübriidi, floribundi või hoopis pargiroosiga. Sellest sõltub aga taime hooldamine.”

Sage viga – pookekoht jääb välja

Paljud vanemad inimesed väidavad, et vanasti õpetati: pookekoht peab olema maapinnaga tasa. Ester selgitab, mis juhtub, kui pookekoht jääb välja.

■ Esiteks: istikust ei kujune ilusad tihedad põõsast. Pookekohast üleväl on varrel uinuvad pungad, mil-

lest kasvavad poogitud sordi uued oksad. Nende äratamiseks ei piisa õhus olevast niiskusest, vaid vars peab olema mulla sees. Vastasel juhul jääbki roosile see üks varreke ja ehk ajab ta ka mõne üksiku kasvu.

■ Teiseks: mulla sees on pookekoht talvel külma eest hulga paremini kaitstud kui maapinnal. Kui roos sügisel paarikümne cm kõrguselt üles mullata ja pookekoht on 10 cm maa sees, on kaitsev kate 30 cm paksune. See on piisav kaitse 20kraadise pakase eest. Maa peal oleva pookekoha ja koos sellega kogu kultuuroosa võib hukutada aga juba 10–15 miinuskraadi.

KAJA KURG